

Litið um öxl

Undanfarnar vikur hafa verið átakamiklar og mörgum mjög erfiðar. Ljósmeðrafélagið hefur staðið í mjög harðri kjarabaráttu ásamt öðru háskólamenntuðu fólki innan BHM. Þegar þessi pistill er skrifaður hefur verkfallið staðið í 10 vikur og búið að setja lög á það. Í upphafi voru ekki allar ljósmeður sáttar við framkvæmd verkfallsins en þegar á hólminn var komið stóðum við saman sem einn maður. Verkfallið hefur reynt mjög á allar ljósmeður sem í aðgerðunum stóðu. Eðli verkfalla er þannig að þau bitna alltaf á þriðja aðilanum en ég fullyrði að mikillar fagmennsku var gætt í að forgangsraða og öllum bráðatilfellum var sinnt. Mikil vinna er hjá formanni Ljósmeðrafélagsins ásamt kjaranefnd fyrir okkur. Að fylgjast með þessari baráttu getur maður ekki annað en farið að hugsa um sögupersónuna Don Kíkóta sem barðist við vindmyllur. Utanfrá séð virðist ríkið vera í sýndarviðræðum, það sem er í boði í dag er ekki í boði á morgun. Maður veltir fyrir sér hvernig framhaldið verður, á að nýta tímann vel til 1. júlí eða á að halda áfram að vera í sýndarviðræðum og bíða eftir gerðardómi?

Margir hjúkrunarfræðingar hafa sagt upp störfum hjá Landspítalanum. Ekki hafa heyrst fréttir af uppsögnum ljósmeðra. Töluvert atvinnuleysi hefur verið meðal ljósmeðra og því setið um hverja stöðu. Fregnir hafa borist af því að nokkrar ljósmeður sem ekki hafa fengið fastráðningu hér á landi séu að leita fyrir sér erlendis og geta þær fengið vinnu strax. Í svona átökum er líklegt að við missum eitthvað af fólki úr landi. Íslenskt heilbrigðisstarfsfólk er vel menntað fólk sem er eftirsótt erlendis og er ég þá ekki bara að tala um lækna, það er eins og ríkið sé hræddara við að missa lækna úr landi en annað heilbrigðisstarfsfólk.

Hrafnhildur Ólafsdóttir
ritstjóri Ljósmeðrablaðsins

En nú að efni blaðsins, tvær ritrýndar greinar eru í blaðinu. Það er mikilvægt að íslenskar ljósmeður taki þátt í alþjóðlegum og þvermenningarlegum samræðum um viðfangsefni sín og grundvalli þær á íslenskum rannsóknum. Önnur ritrýnda grein blaðsins fjallar um þetta. Er hún hluti af stærri rannsókn sem hefur þann tilgang að auka skilning á samhengi sjálfshlutgervingar, viðhorfi til tíðablæðinga, viðhorfi til þess að bæla blæðingar, líkamsþjálfunar, líkamsvitundar og upphafs blæðinga. Niðurstöður sýndu að viðhorf þátttakenda til blæðinga eru frekar hlutlaus. Þeim er þó frekar skapraun að blæðingum en telja ekki að þeim beri að leyna. Þátttakendur hafa litla skömm á líkama sínum, telja sig geta stjórnað útliti sínu og fylgjast vel með því og hugsa meira um líkamann út frá útliti hans en líkamlegri líðan.

Visbendingar eru um aukna notkun viðbótarmeðferða hjá barnshafandi konum, svo sem nálastungumeðferðir, nudd og jóga. Hin ritrýnda greinin í blaðinu fjallar um þetta efni, tilgangur þeirrar rannsóknar var að skoða hvers vegna og hvaða viðbótarmeðferðir íslenskar konur nota á meðgöngu og hvar konur fá hvatningu og ráðleggingar varðandi slíkar meðferðir. Vítamín, nudd og meðgöngusund voru þær viðbótarmeðferðir sem flestar konurnar höfðu notað á meðgöngu. Barnshafandi konur virðast bera traust til ljósmeðra varðandi ráðleggingar um notkun viðbótarmeðferða á meðgöngu. Þekking ljósmeðra þarf að þróast í takt við breyttar áherslur.

Nokkrar fræðslugreinar eru í blaðinu, má þar nefna grein um útkomu fæðingar á Heilbrigðisstofnun Suðurnesja og skemmtilega grein um valdeflingu, svo eitthvað sé nefnt.

Ég vil fyrir hönd ritnefndar óska ljósmeðrum gleðilegs sumars.

*Gleðilegt
sumar*